

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V Ljubljani, 31. marca.

Včeraj dopoldne bil je redni občni zbor „Narodne Tiskarne“ za letošnje leto. Predsednik upravnemu odboru dr. Ivan Tavčar je pričel zborovanje, pozdravljajoč došle delničarje in naglašujoč, da je „Narodna Tiskarna“ v prošlem letu še bolj okrepila se, kar bode razvidno iz natančnega letnega poročila.

To poročilo je podal odbornik Anton Knez in slóve:

Slavni zbor!

Kakor vlansko leto, tako tudi letos odbor „Narodne Tiskarne“ z ozirom na sklepne letne račune lahko poroča, da se gospodarsko stanje „Narodne Tiskarne“ vztrajno boljša. Gotovo ne v isti meri, kakor bi se lahko, ko bi vsaj vsi somišljeniki naši izprevideli, kako važno da je ugodno stanje „Narodne Tiskarne“ za naše politično delovanje in ravnali se po tem.

Pogled na dnevne liste drugih narodov kaže nam dovolj, koliko storiti bi nam bilo treba še za list, uzdrževan od našega zavoda, za „Slovenski Narod“, da ga pouzdignemo na ono stopinjo, na kateri bi zadoščal povse časti interesom naroda našega.

In če na drugej strani zopet vidimo, kako počasi se razpečavajo literarna dela našij najboljših mož, ker manka urejene kolportaže, kako mnogo premalo izide novih literarnih del, posebno zabavne vsebine, ker ni založnikov, jasno mora biti vsakemu, da je neobhodno potrebna knjigarna, ustanovljena na podlagi zahtev naprednega časa. Ker pa mi, žalibog, nemamo privatnih podjetnikov, ki bi mogli in hoteli stvari na ljubo kaj žrtvovati, mora to misel prej ali slej izvesti „Narodna Tiskarna“; ona je v to poklicana že po svojih pravilih.

Dosedaj to ni bilo možno, gledati nam je bilo na pouzdigo tiskarne same. Sedaj pa, ko smo dosegli to in tudi uredili gospodarstvene razmere, smemo nadalje zasledovati svojo nalogo, najprvo povišanje „Slov. Naroda“. Ker bomo o še itak govorili pri predlogu, katerega bomo stavili denšnjemu zboru, omenjati nam je le še, predno preidemo k dejanskemu letnemu poročilu, da se tudi glede knjigarne vrše dogovori, pričakujemo, da z uspehom. Rodoljubov prosimo pa, da nas podpirajo tako glede priporočila tiskarne, kakor glede razširjanja „Slov. Naroda“, ker le na ta način se zgodi, da se uresniči oni lepi namen, ki so ga imeli že pred tolikimi leti ustanovitelji našega društva, da bodo precejšnje, s požitvalnim domoljubjem uplačane svote, rodile že zdavna pričakovani sad.

Gledé odbora samega nam je poročati, da je v osmih rednih sejah reševal tekoče reči, razen tega pa imel še več posvetovanj, o katerih se ni sestavljal zapisnik. Tekom leta izstopil je iz odbora gospod dr. Josip Vošnjak in na mesto njega nam bode danes volitev drugega člana v upravni odbor.

Skontracija društvene blagajnice vršila se je preteklo leto dne 6. oktobra; odbor je našel, da se gotovina kakor tudi vrednostne listine ujemajo s knjigami. — Pregledovalni odbor je sklepom bilance pregledal društvene knjige in predloženo

bilanco in našel, da se popolnoma ujema s stavki glavnih in pomožnih knjig.

Tiskarna imela je vlani razen stalnega dela, to je „Slov. Naroda“, „Slovanskega Sveta“, „Brusa“ in „Ljubljanskega Zvona“, ter večjih naročil za „Slov. Matico“, deželni odbor, „Dramatično društvo“, banko „Slavijo“, slovenske posojilnice, društvo „Sokol“, založnih knjig („Koledar“, „Pesmarica“, „Parteiwesen der Slaven in Böhmen“ in „Srbske narodne pesmi“), še preko 1600 manjših naročil. V svoji založbi tiskala je tudi še 8. in 9. zvezek „Jurčičevih zbranih spisov“ in I. zvezek „Zbirke zakonov“, namreč „Kazenski zakon“.

Osobje, katero je vse to delo zvrševalo, posunozilo se je mimo vlanskega leta za 6 osob in dajala je „Narodna Tiskarna“ zaslužka ter dela 40 osobam, ki se razdeljujejo po svojem poslu v: 1 upravitelja, 1 tehničnega vodjo, 1 knjigovodjo, 2 korektorja, 2 strojevodji, 16 stavcev, 8 učencev in 9 deklet in hlapcev.

Denarni promet društva v letu 1889 znaša skupno 72.006 gld. 9 kr., torej za 4011 gld. 16 kr. več, nego vlansko leto. (Konec prih.)

Iredentizem.

Pod tem naslovom ima Zagrebški „Obzor“ vse pozornosti vreden članek, ki slóve:

„Ruggero Bonghi prištevá se najzmernejim elementom Italije. Iz stare konservativne šole, ki je toliko pripomogla k današnjemu položaju Italije in katera je Italiji dala toliko zaslužnih mož, kakor so bili Sella, Minghetti, Lauza, Visconti-Venosta in drugi — je Bonghi, more se reči, jedini, ki se odlikuje in deluje v starem duhu, pod starim praporom. Mož, priljubljen na dvoru, učitelj kraljice v zgodovini in v grškem jeziku, vender ni preveč popularen, a sploh spoštuje se njegov talent, omika njegova, katera obseza mnogovrstne stroke ljudskega znanja, on je tudi v najboljših odnošajih s plemstvom uma in duha, ne samo v Italiji, ampak tudi izven Italije. Bonghi je predsednik znamenitemu časnikarskemu društvu v Rimu, a dasi večina povsem ni njegovih nazorov, sme se vender trdit, da je izmed najplodovitejših časnikarjev italijanskih. Ni ga vprašanja, katero se pojavlja v svetu, da bi Bonghi o njem ne govoril v člankih, kateri, ako se ne odlikujejo s posebno eleganco in lahkostjo sloga,

LISTEK.

Zgodovina Pugačovičevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

VIII. Poglavje.

Pugačov za Volgo. Občno puntanje. Pismo generala Stupišina. Nameravanje Jekaterine. Grof P. Iv. Panin. Pomikanje vojsk. Vzetje Penze. Smrt Vsevoložskega. Spor Državina z Bošnjakom. Vzetje Saratova. Pugačov pod Carinom. Smrt astronoma Lovica. Poraz Pugačova. Suvorov. Pugačov izročen gospodski. Razgovor njegov z grofom Paninom. Sodba Pugačova in njegovih soudeležnikov. Kazen puntarjev.

Pugačov je bežal po kokšajski cesti na znamenljivih konjih s tremi sto jaickih in ileckih kazakov in nazadnje trčil na gozd. Harin, zasledovavši ga celih trideset vrst, se je moral ustaviti. Pugačov je prenočil v gozdu. Njegova rodbina je bila z njim. Mej njegovimi tovariši nahajali sta se dve novi osebi: jeden izmed njih je bil mladi Pulavski, rodni brat slavnega konfederata. Bil je v

Kazanu kot vojni ujetnik in iz sovraštva do Rusije pridružil se je tolpi Pugačova. Drugi je bil pastor reformatskega veroizpovedanja. Za kazanskega požara je bil pripeljan k Pugačovu; samozvanec ga je spoznal: nekdanj, ko je hodil v verigah po mestnih ulicah, dobival je Pugačov milostinjno od njega. Ubogi pastor je pričakoval smrti. Pugačov ga je vsprejel laskavo in ga imenoval polkovnikom. Pastor-polkovnik je bil posajen na baškirskega konja. Spremljal je pobeg Pugačova in čez nekoliko dni zaostal in se vrnil v Kazan.

Pugačov je pohajal dva dni zdaj v jedno, zdaj v drugo stran, ogibaje se s tem za njim izposlanih gonjačev. Drubal njegova raztrosivši se, ropala je na vse strani. Beloborodov je bil ujet v okolici Kazana, bičan s knutom, potem odpeljan v Moskvo in smrtno kaznovan. Dne 18. julija jo je najedenkrat ubral k Volgi na kokšajski brod in se s petimi sto mož boljše svoje vojske spravil na drugo stran.

Prehod Pugačova je prouzročil občno puntanje. Vsa zapadna stran Volge je ustala in se izdala samozvancu. Graščinski kmetje so se spuntali; ino-

verci in novokrščeni so začeli ubijati ruske duhovnike. Vojvode so bežali iz mest, plemenitaši z graščin; druhal je lovila te in one in od povsodi pripeljavala k Pugačovu. Pugačov je oznanil narodu prostost, iztrebljenje plemenitega roda, oproščenje od davkov in brezplačno razdajo soli. Šel je na Civiljsk, oropal mesto, obesil vojvodo, in razdelivši svojo tolpo na dva dela, poslal je jednega po nižegorodski cesti, drugega pa po alatirski in presekala na ta način zvezo Nižnjega s Kazanom. Nižegorodski gubernator generalni poročnik Stupišin je pisal knezu Volkonskemu, da osoda Kazana preti tudi Nižnjemu in da ne stoji dober za Moskvo. Vsi oddelki, nahajajoči se v gubernijah Kazanski in Orenburški so bili odpravljeni in napočeni proti Pugačovu. Ščerbatov iz Bugulme, knez Golicin pa iz Menzelinska, hitela sta v Kazan. Melin je šel čez Volgo in je dne 19. julija zapustil Svijažsk; Mansurov se je iz Jaickega gorodka vzdignil proti Sizrani; Mufel je šel v Simbirsk; Mihelson se je iz Čeboksara napotil proti Arzamasu, da bi Pugačovu odrezal pot v Moskvo . . .

Pa Pugačov ni več nameraval iti nad staro

se vender odlikujejo po jedrnatosti misli in kažejo človeka, ki umeje misliti. V zadnji čas napisal je vrsto člankov glede sprave mej Italijo in Sveto Stolicu. Kako mu je možno, da se bavi s tolikimi in raznimi predmeti, to se ima pripisovati njegovi nenavadni marljivosti in nekakšni posebni metodi, po kateri ve upotrebljati najmanjše odlomke časa. Isti dan, ko se je razpravljalo o zakonu, ki ga je vrgel z ministerskega sedeža, pisal je Bonghi na istej mizi in priredil za tisk prevod Platonov.

To je človek, ki je govoril v društvu „Dante Alighieri“ tako, kakor smo včeraj na kratko omenili. A kako je govoril ta človek, ki v razvrstitvi strank italijanskih zastopa skrajno desnico? Govoril je tako, kakor sicer govori Imbriani, ki zastopa skrajno levo. A kaj to pomeni? To pomenja, da v Italiji o iredentizmu vsi jednako mislijo; bili na desnici, bili na levici, bili v središču, vsi zmatrajo nekatere dežele v Avstriji neodrešenimi, kot dežele, do katerih ima Italija po narodnem pravu pravice. Možno je, da je v govoru jeden glede fraz oprezniji, nego drugi, a glede misli in čustva ni nobene razlike mej Bonghijem, Nicotero, Cavalotti jem, Imbriani-jem in kakor se že imenujejo vsi ti italijanski državniki. — Ni temu dolgo let — ako se dobro spominjamo, v prvi polovici 1884. l. — v listu „Nuova Antologija“ pisal je Brunialti, da so Dalmacija in Istra in Trst ovočje, katero bode Italija utrjala: čakati jej je samo, da bode zrelo.

Pri tem stanju stvari sedaj nečemo povpraševati, v koliko je modra in razborita politika, po kateri je Avstrija Italiji dobra zaveznica; a kar smemo vprašati in kar nam je vprašati, to je: koliko je modra, koliko je razborita politika, ki podpira italijanstvo v deželah, do katerih Italijani mislijo da imajo pravice.

Dokler po šolah in uradih istrskih gospoduje jezik; dokler se deželi na čelo stavljajo ljudje, ki se več ali manj strinjajo z zagovorniki italijanščine, dokler se predsednikom zbora imenuje mož, ki se z drugim ne odlikuje, nego z intoleranco in italijanskim strankarstvom; dokler se koketuje z italijanskim življenjem v Trstu, a se Hrvatom v mestu in na deželi odrekajo najelementarnejše pravice; dokler se vzdržuje Zaderska gimnazija, pravo ognjišče italijanske propagande in odlašča pohrvačanje uradov v Dalmaciji; dokler škofje dalmatinski narodu italijanski govore — tako dolgo ima Italija pravico zmatrati kakor Istro tako tudi Dalmacijo italijanskima deželama. Kajti, dokler jih za italijanski deželi zmatra Avstrija — ki bi imela interes, ne zmatrati jih — čemu bi jih takimi ne zmatrala Italija?

Bili so trenotki, ko se je moglo misliti, da Avstrija misli odsloviti politiko, katero je tirala. A kako? Z novo hibo, z — nemško politiko. Hoteli so italijanščino udušiti z novo nenaravno in absurdno agitacijo: nemško. Vse se hoče, vse se poskuša samo to ne, kar je naravno, kar je pravično in kar bi jedino bilo uspešno.

Istra in Dalmacija sta hrvatski deželi. Delujte po tej činjenici, po tej sveti, neovrgljivi resnici, potem ne bode iredentizma; ali, ko bi vender bil, ne bode imeli razloga, da se ga bojite. Vi morete vzdigniti nasip proti vsacemu navalu — zjedinišči Hrvatsko — a baš zaradi tega ne bode

stolico. Okrožen od povsodi z državnimi vojskami, se ni zanašal na soudeležence svoje in je že mislil na svojo rešitev. Namen njegov je bil pobrisati jo v Kuban ali pa Perzijo. Glavni puntarji so že imeli pred očmi konec dela, ki so je začeli in so že barantali za glavo svojega predvoditelja! Perfiljev je v imenu vseh krivih kazakov poslal tajno v Petrograd pooblaščenca s ponudbo izdaje samozvanca. Oblastvo, katero so že zadnjič preslepili, mu je malo verovalo, pa se je vender spustilo v pogajanje z njim. Pugačov je bežal, pa beg njegov je bil podoben napadu. Nikdar neso bili uspehi njegovi strašnejši, nikdar ni punt razsajal s tako silo. Puntanje je šlo iz vasi v vas, od provincije v provincijo. Dovolj je bilo dveh ali treh vragov samo, da so se prikazali, so že spuntali cele okraje. Sestavile so se posamične tolpe grabežev in puntarjev in vsaka je imela mej sabo svojega Pugačova...

Te žalostne vesti napravile so v Peterburgu globok utis in omračile radost, ki je nastala vsled skončanja turške vojne in sklepanja slavnega Kučuk-Kajnardžiskega miru. Carica nezadovoljna s počasnostjo kneza Ščerbatova je še v početku julija sklenila odpoklicati ga in izročiti glavno načelnništvo

ugodili onim, ki delujejo iredentizmu na korist. Ali se more kaj hujšega misliti? In vender je tako.

Mi se iredentizma ne bojimo, naj se karkoli dogodi, nihče ne bode ubil naše narodne zavesti, naše narodnosti in našega jezika. Mi ostanemo, kar smo, mi bomo vedeli, kako se nam je braniti. A dobro naj pazijo oni, — proti katerim je iredentizem naperjen, ker se je tudi zdravemu razumu hrvatskemu zazdelo, opozarjati „tretje“ na pretečo pogibelj, govoriti za nje v puščavi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. marca.

Delegaciji snideta se koncem maja v Budimpešti. Proračuni skupnih ministerstev se izdelujejo, a še neso končani. Posebno v vojnem ministerstvu je še mnogo dela. Končno se bode skupni budget določil še le v konferencah, ki bodo proti koncu prihodnjega meseca. Sedaj se zatorej še ne more govoriti, koliko se bode izrednega kredita zahtevalo za vojsko.

Ustavovorni veleposestniki na **Češkem** izročili so grofu Taaffe spomenico, v kateri so naznanili svoje želje glede spremembe deželnozborskega volilnega reda. Nemški veleposestniki delajo na vse kriplje, da bi se zanje volilni red ugodno premenil. Čehi morajo v tej zadevi biti jako previdni, da ne omogočijo Nemcem v češkem deželnem zboru dobiti večine. Če bodo ustavovorni veleposestniki preveč zahtevali, Čehi najbolje store, da v deželnem zboru kar zavrnejo vse ukrepe Dunajskih konferenc. Če Nemci neso s tem zadovoljni, kar so že dosegli, se pa ni treba ozirati več na njihove želje.

Zadnji čas se je od več strani zatrdjevalo, da odstopi **tirolski** namestnik baron Widmann, posebno konservativni listi so trdovratno širili to vest. „Tiroler Tagblatt“ pa sedaj odločno zatruje, da namestnik še ostane. Da bi odstopil, bile so torej le želje konservativcev. Vladi pa najbrž Widmannovo delovanje ugaja, ker je v deželnem zboru napravil ravnotežje mej strankama, tako, da sedaj nobena ne more dosti pritiskati na vlado.

Vnanje države.

Odnosaji mej **Srbijo** in **Bolgarijo** se vedno hujšajo. V Sofiji mislijo, da Srbija išče uzroka, da bi začela vojno. Bolgarski oficijozni listi pa tudi jako sovražno pišejo proti Srbiji in zatrujejo, da se vojne ne boje. Kakor je zadnja srbska bolgarska vojna popolnoma dovršila zjedinenje obeh Bolgarij, ravno tako nova vojna utegne Bolgarom prinesiti nezavisnost in povečanje ozemlja, ker sedaj ne bode nobenega Khevenhüllerja, da bi se potegnil za Srbe — Morebiti se bode pa ta bojevitost pozneje malo ohladila.

Na **Kreti** je že buknil ustavek. Blizn Sphakije bili so boji mej vojaki in ustajniki. Na obeh straneh je bilo več mrtvih. Kristijanske ženske in otroci so deloma pobegnili na ladjah na Grško. Ta ustaja se je že dolgo pripravljala in se utegne razširiti, če jo Turčija kmalu ne zatre. Ustaše podpira gotovo na skrivnem tudi Grška. Če bi ustaši začeli zmagovati, se bode najbrž jelo puntati grško prebivalstvo tudi v družih turških pokrajinah.

Mejnarodna **konferenca za varstvo delavcev** je končana. V zadnji seji je minister pl. Berlepsch v daljšem govoru razkladal uspehe konference. Mejnarodni dogovori se neso sklenili, pa konferenca je izrekla svoja mnenja in želje in tako storila podlago za varstvo delavcev. Če tudi je delo bilo težavno, vender se je doseglo sporazumljenje. Končno se je zahvalil v imenu cesarjevem vsem članom za njihovo sodelovanje. Angleški odposlanec Gorst se je zahvaljeval cesarju, da je

nad vojsko knezu Goliciu. Kurir, ki je šel s tem ukazom, je bil ustavljen v Nižnem-Novem gorodu ker je cesta bila nevarna. Ko je pa gosudarinja zvedela o vzetji Kazana in o prenesenji punta za Volgo, takrat je že mislila sama iti v kraj, kjer se je usiljevala beda in opasnost, in osebno voditi vojsko. Grofu Nikiti Ivanoviču Paninu se je posrečilo odvrniti jo od tega nameravanja. Carica ni vedela, komu izročiti rešitev očetnjave. Ta čas se je velmož, odstranjen od dvora in kakor Bibikov bivši v nemilosti, grof Peter Ivanovič Panin sam ponudil prevzeti hrabro delo, katerega ni dovršil njegov prednik. Jekaterina je s priznanjem razvidela udanost blagorodnega svojega podanika in grof Panin je tačas, ko se je oboroživši svoje kmete in služabnike, pripravil, iti proti Pugačovu, prejel v svoji vasi povelje prevzeti glavno načelnništvo nad gubernijami, kjer je razsajal punt, in nad vojskami, tja poslanimi. Tako je šel premagovalec Bendera v vojsko proti navadnemu kazaku, ki je pred štirimi leti nepoznan služil v vrstah vojske izročene načelnilstvu njegovemu.

(Dalje prih.)

sklical konferenco. — Francoski odposlanec Delahaye je bil v konferenci prečital spomenico o zgodovinskem položaju delavcev. Drugi francoski odposlanci so pa izjavili, da so to le njegovi osebni nazori. Na zahtevanje knezoškofa Koppa se je vender socialistična spomenica priložila zapisniku. — Pri banketu, ki ga je priredila vlada nemška odposlanec, je bilo več napitnic. Najpomembnejša je bila napitnica nadškofa Koppa francoskemu odposlancu Simonu, v kateri je škof naglašal, da Jules Simon neprestano deluje za blagor ubožnejšega prebivalstva.

Odbor **angleškega mirovnega društva** je bil poslal konferenci za varstvo delavcev v Berlinu spomenico, da bi preiskovala škodljive uplive velikih vojsk v Evropi za delavce in priporočala razoroženje. Konferenca pa menda te spomenice ni vzela v pretres. Kacaga uspeha od te spomenice ni bilo pričakovati, ker sedanji evropski položaj ni ugoden za razoroženje.

Vlada **brazilijska** je izdala dekret, da se cesarju don Pedru izplača za posestva njegova v Braziliji 250.000 frankov in pa z dne 1. aprila počenši vsak mesec 75.000 frankov pokojnine. Menda hoče s tem vlada potolažiti cesarsko stranko v Braziliji, ki je precej močna. Začasna vlada ne stoji nič posebno trdno. Civilno prebivalstvo ne mara zanj, vojaki se jej pa že tudi začinjajo ustavljati.

Domače stvari.

— (Shod ali ne shod?) Čujemo, da se jutrnji dan snidejo slovenski državni in deželni poslanci, kolikor jih je v Ljubljani, v posvetovanje, bode li naj po praznikih poslanski shod. Govora je bilo že mnogo o tem shodu, ki je bil položen na velikonočne dni, in vsakdo je pričakoval, da se te dni razglasi obširen program za zborovanje. Namestu tega pa moramo javljati, da shod niti gotov ni, ker je baje „contra“ tako močan, kakor „pro“.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 1. dan aprila letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila predsedstva. 2. Finančnega odseka poročilo. a) o pozivu vis. c. kr. vlade, pod katerimi pogoji bi za slučaj mobilizacije mestna občina prepustila vojnemu erarju šolski poslopji na Cozjovi cesti in v Poljskih ulicah in pa nekatere druge šolske prostore; b) o škontrovanji mestne blagajnice dne 27. decembra 1889 leta; c) o vseučilišnika Josipa Mantuanija prošnji za podporo v svrhu nabiranja gradiva životopisa glasbenika Jakoba Galla; č) o mestnega ujetničarja prošnji za nagrado. 3. Vodovodnega odseka poročilo a) o določitih za dobivanje vode iz mestnega vodovoda; b) o ceniku za oddajo vode iz mestnega vodovoda; c) o pravilniku za izgotavljanje vodovodnih naprav po hišah; c) o predlogu, da je v Zvezdi narediti vodomet. 4. Šolskega odseka poročilo a) o podelitvi jedne cesar Fran-Josipove jubilejne ustanove za obiskovalce c. kr. obrtnih strokovnih šol; b) o vodstva I. mestne deške ljudske šole prošnji za izredni prispevek za učila in knjižnico; c) o prošnji šolskega sluga Ivana Skubeta za prvo petletnico; č) o mestnih ljudskih šol računih glede dotacij pro 1888/89; d) o računih gledé dotacij c. kr. velike realke in priklopljene ji modelirske šole za 1889 leto.

— (Slavna posojilnica na Vrhniki) poslala je trideset goldinarjev „podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji. Ista posojilnica je lansko leto darovala petdeset goldinarjev. Slava ji! Dalje so istemu društvu darovali: Vč. gosp. Martin Meško, župnik Kapelski, pet goldinarjev; vč. gosp. Jurij Bezenšek, župnik Čadramski, dva goldinarja in gosp. Anton Koželj, odgojitelj na Dunaji, ki je lansko leto društvu pristopil kot ustanovnik, dva goldinarja. — Srčna bodi hvala vsem!

— (Trstenjakov večer.) Ne vemo, ali je bilo krasno vreme uzrok, ali konec cvetnega tedna sploh takim večerom ni več ugoden, faktum je, da „Trstenjakov večer“ ni bil tako obiskan, kakor bi se smelo po vsej pravici pričakovati in kakor bi se spodobilo spominu velmoža Davorina Trstenjaka. Ako bi tudi hoteli deloma uvažati omenjene izgovore in še nekatere druge, bi se vender popolnoma ne iznebili prepričanja, da je bilo pri tem tudi dokaj narodne indolence. Predsednik „Pisateljskemu društvu“ g. dr. Vošnjak poprijel je prvi besedo, na kratko obrisal Trstenjakove zasluge in potem pozval občinstvo, da v znak pijetete in izrednega spoštovanja do slavnega pokojnika ustane s sedežev. (Vse občinstvo ustane in zakliče „Slava Trstenjaku.“) Glavni govor govoril je g. dr. Danilo Majaron. Gospod govornik slikal nam je v lepih besedah pokojnega Davorina

kot človeka in pisatelja tako pristno in duhovito, da smemo brez vsega pretiranja trditi, da je bil ta govor izmed najboljših, kar smo jih pri jednaci prilikah čuli. Občinstvo je govor vsprejelo s posebnim priznanjem. Gosp. prof. S. Rutar z je zgodovinsko objektivnega stališča ocenjeval delovanje Trstenjakovo in povedal več zanimivih podrobnosti. Tudi njegov govor bil je z odobravanjem vsprejet. Čitalnični pevci peli so več prav krepkih zborov, naposled pa je g. dr. Vošnjak s primernimi besedami zaključil večer.

— (Slovensko gledališče) bilo je včeraj zopet slabo obiskano, predstava pa je bila izborna. Igrokaz „Alfonz“, ki ga je po francoskem izvirniku prevel Fr. Schmidt ima sicer jako kočljivo snov, ki se ne ujema z našimi socijalnimi in rodbinskimi nazori, vendar pa koncem igre nadvlada dramatična pravica, da se poslušalci spoprijaznijo z uprav francoskim dejanjem. Gospodična Nigrinova, kateri je občinstvo poklonilo lep šopek in darilo, predstavljala je gospe Guichardove jezičnost skoro virtuožno. Gospa Borštnik-Zvonarjeva (Raymonde) bila je izvrstna, kakor vselej, gospodična Slavčeva pa je tudi popolnoma prijala občinstvu, katero jo je odlikovalo z lepim šopkom. Izmed moških sil bil je seveda v prvi vrsti g. Borštnik, ki je pomorskega kapitana Montaignina pogodil do najfinejše poteze, isto tako je gosp. Danilo (Octave) zelo dopadal. Gg. Sršen in Slavko imela sta le mali ulogi, a izvršila sta jih v popolno zadovoljnost.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) ima v sredo, dne 2. t. m., svoj shod v hotelu „pri Slonu“. Na dnevnem redu je razen drugega razgovor o pravnih vprašanjih, zastavljenih v 3. številki letošnjega „Slov. Pavnika“. Začetek ob 1/8. uri. Na ta shod uljudno vabi odbor.

— (Velika javna telovadba.) Kakor smo že poročali, priredi „Ljubljanski Sokol“ na velikonočni ponedeljek, to je dne 7. aprila t. l. zvečer v deželni redutni dvorani, „veliko javno telovadbo.“ Mnogovrstni program obsejal bode sledeče točke: 1. a) Redne vaje druge vrste in redne in proste vaje tretje vrste na drogu — izvršuje celo telovadno osebje „Sokola.“ b) redne in proste vaje četrte vrste na drogu — izvršujejo predtelovadci „Sokola“. 2. Skupine na drogu izvršujeta predtelovadca „Sokola, brata Met. Benčan in Iv. Vernik. 3. Redne in proste vaje na bradlji četrte vrste — izvršujejo predtelovadci „Sokola.“ 4. Nastop japonskih glumačev s svojimi nedosegljivimi vajami. 5. Skupine akrobatov na bradlji, izvršuje dvojica, četvorica in petorica telovadcev „Sokola“ v akrobatski obleki. 6. Babilonski stolp — 8 metrov visok — velika skupina, izvršuje 30 telovadcev „Sokola“ deloma v akrobatski obleki. Sestavil brat Benčan. Sedež I. vrste v parterji 80 kr., II. vrste 50 kr., sedež na galeriji 50 kr. Ustopnina za parter in galerijo 30 kr. Sedeži se dobivajo vsaki dan v prodajalnici g. Miroslava Sossa in pri čitalničnem kustosu (trafika) in na dan predstave zvečer pri blagajnici. Blagajnica se odpre ob polu 7. uri. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Pri predstavi svira vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

— (Smrtna kosa.) Dne 27. marca t. l. je vsled srčne kapi naglo umrl g. Andrej Rotner, nadučitelj in veliki posestnik v Vuzenici ob kor. železnici na Štajerskem. Pokojnik bil je še komaj v 45. letu; vedno je bil zdrav in krepek, ter živel v zelo ugodnih razmerah. Zapustil je ženo in troje otrok, ki prerano smrt dobrega očeta zelo obžalujejo. Naj v miru počiva!

— (Bolniško in podporno društvo pomočnih uradnikov.) Zaradi prepičle udeležbe dne 22. t. m. vršil se bode prekoredni občni zbor dne 3. aprila t. l. v prostorih Mikuževe krčme, Kolodvorske ulice št. 3. Zaradi važne točke dnevnega reda (prenaredba društvenih pravil) je želeli, naj bi se vsi tukajšnji udje udeležili tega zborovanja.

— (Korni poveljnik F. Z. M. vojvoda Württemberg) bival je v soboto v Ljubljani in nadzoroval šolo za jednoletne prostovoljce, kakor tudi šolo za podčastnike. V nedeljo z brzovlakom vrnil se je v Gradec. Te dni pride generalni nadzornik pehote F. Z. M. König v Ljubljano, da ogleda domači pešpolk.

— (Občni zbor) „Kranjskega obrtnega društva“ vršil se je v soboto zvečer pod predsedstvom gosp. Mat. Kunc-a. Vladni zastopnik bil je magistratni tajnik g. Sešek. Predsednik konsta-

tuje sklepčnost in otvori zborovanje naglašujoč, da smo se danes zbrali le vsled tega, da volimo novi odbor in predsednika. Večletni predsednik gospod Anton Klein odložil je vsled preobitega posla to častno mesto. Gospod M. Kunc naglašja, da je gospod Klein vestno in kolikor mu moč vedno potezal se za pravice obrtnikov ter mnogokrat pripomogel, da je bila ta ali ona zadeva rešena obrtništvu na korist. Vsled tega predlaga, da se v dokaz hvaležnosti navzoči dvignejo raz sedeže. Se zgodi. — Pri volitvi bili so izbrani v odbor gospodje: Albin Achtschin, ključarski mojster; Matija Kunc, krojaški mojster; Ivan Föderl, pek in posestnik; Filip Supančič, podjetnik in stavbinski mojster; Dragotin Hribar, podja tiskarne; Avgust Drelse, tovarnar; J. Gerber, knjigovez; Ferdinand Schlegl, kovaški mojster; Karol Binder, mizarski mojster; Vincenc Hansel, mizarski mojster; Fran Dežman, knjigovez; Srečko Toman, kamnosek; Jernej Žitnik, čevljarški mojster; Rudolf Kirbsch, sladčicar in Ivan Počivavnik, mesar. — Izvoljeni so volitev vsprejeli. — Pri posameznih nasvetih predlaga gospod Jernej Žitnik, da si društvo omisli sobo, v kateri bi odbor pretresaval svoje zadeve mirno in brez motenja drugih, kar dosedaj ni bilo moč, ko je moralo društvo po gostilnah imeti razgovore. Govorili so o tem še društveniki Čamer-nik, Hribar, Schlegel in Toman. Zbor je priznal to kot nujno in pooblastil odbor, naj stori potrebno. Gospod Drelse ponudi brezplačno svojo pisarnično sobo v tovarni na razpolago, kar se z odobravanjem vsprejme na znanje. Končno poprime besedo predsednik zbora, ter pojasnjuje, zakaj vlada mej obrtništvom tolika nebriznost. Uvidevajo namreč čedalje bolj, da se zakoni, kateri jih obremenijo, mnogo točneji izvršujejo, nego oni, ki imajo varovati njih koristi. Izpeljava obrtnega zakona posebno bila je taka, da ima obrtnišstvo danes manj pravic, nego jih je imelo preje. Obrtni so se zategadel avstrijski obrtniki brez razlike narodnosti na presvetlega cesarja s prošnjo za varstvo njihovega obstanka. — Prošnjo, katero je tudi v Ljubljani po posredovanji obrtnega društva podpisalo nad 1000 obrtnikov — pa ni bilo mogoče oddati doslej na Najvišjem mestu, ter je radi tega državni poslanec Kreuzig interpeloval. — Tukaj ustavi vladni komisar govornika ter pravi, da ne dopusti, da bi se v debato upletala najvišja oseba v državi. — G. predsednik odgovori, da si ni svest, da bi bil to storil, a hoče se vse jedno obrniti k drugim točkam. Na to poprime besedo gosp. Ivan Föderl, ter izraža obžalovanje, da se krati svobodna beseda v društvu, čegar člani so vedno lojalni državljani in davkoplačevalci. Gosp. komisar na to zapreči razpust zbora, vsled česar predsednik g. Föderlu odtegne besedo. — Predsednik na to opomni, da mora prav obžalovati slučaj, kakešnega dosedaj v obrtnem društvu še ni bilo; kajti naše vsekdar lojalne razprave, ki merijo le na to, da se naj izvršijo tudi varstveni zakoni za obrtnišstvo, — dosedaj še niso bile zabranjene — ter zaključi zborovanje. — Precej na to vršila se je konstitualna seja gospodarskega sveta. Razdelili so si odborniki delo mej seboj sledeče: Filip Supančič, predsednik; Avgust Drelse, podpredsednik; Rudolf Kirbsch, blagajnik; Matija Kunc, tajnik; Dragotin Hribar, zapisnikar. Ves odbor pa se je razdelil posebe še v tri strokovne skupine. — Odbor sklenil je tudi, da se poklone po deputaciji gospodu deželnemu predsedniku baronu Winklerju. Na to bila je seja zaključena.

— (Stavbinska podjetnost.) K sobotni notici pod tem naslovom nam je dodati, da se bode, kakor smo izvedeli iz popoloma zanesljivega vira, velika brambovska vojašnica v kratkem začela graditi.

— (V Vodmatski tovarni za sukno) odpovedali so vsem 70 delavcem službo na šest tednov. Kaj je temu uzrok, se za gotovo ne ve, kakor tudi ne vemo, ali se je delo le začasno ustavilo, ali pa zato, da se postavi motor, ker se bode moral odstraniti jez.

— (Prepodeni tatovi.) V soboto v noči proti 12. uri, so bili tatovi že odprli vrata prodajalnice subega svinjskega mesa v Židovskih ulicah št. 5. A začuvši korake prišedšega učitelja na cetrab, so jo podihali, ne da bi se bili za praznike s svinjenino preskrbeli.

— (Z Vrhniške.) Pri tukajšnji sodnji je bil v petek dne 28. marca nemčurski kolesar Andretto iz Ljubljane radi prestopka proti varnosti tujega blaga in življenja na 6 dni zapora, eventualno

30 gold. globe obsojen. — Dejanje se je vršilo naslednje: v nedeljo po rani maši se pridrvi Andretto na kolesu pred župnijsko cerkev, se drinja mej množico iz cerkve prihajajočo, in drvi pred njo po trgu. Pred neko hišo v sredi trga laje mali psiček za njim in skače zavrtečim se kolesom. Junak Andretto se ustavi in ustrelj dvakrat iz revolverja proti kužetu, katero jo je sicer srečno odneslo, a le malo je manjkalo, da ni malega poleg stoječega otroka zadel.

— (Redka svečanost) bode 1. aprila t. l. v Gradci. Pri 47. pešpolku služi namreč istega dne že 40 let c. in kr. narednik Matija Dobnik, rojen pri Slovenjem Gradci. Bil je največ službeni, a zadnjih deset let je računski narednik. Vedno je zdrav in še krepek. V spomin 40-letnice mu priredi častništvo polkovo zabavni večer, h kateremu so povabljeni vsi sedanji in bivši njegovi vojni tovariši.

— (Ogenj.) Poroča se nam iz Borovnice današnjega dne: Po noči danes okolu 11 1/2 ure je bila na jedenkrat v plamenu streha hiše našega župana g. Jos. Vrbiča v Bistri. Kako je nastal ogenj, ni dognano, a brzkone je delj časa tlelo pod streho, predno je prišlo do plamena. Gasilno društvo Borovniško, k teremu je gospod Vrbič sam načelnik prihitelo je takoj v Bistvo, tako tudi gasilno društvo iz Verda, in toliko se je storilo, da ogenj ni prišel v notranje prostore. Pogorelo je samo strešje, a škoda je vendar velika, ker je bilo pod streho spravljenega mnogo subega mesa. — Posebno pohvalo je izreči gosp. Žitniku, Koširju in Lebezu za vstrajni in spretni razpor pri gašenju.

— (Iz Trbiža.) Pretekli ponedeljek našli so v gozdu blizu Trbiža truplo Antona Jančiča, prostaka v 7. lovskem batalijonu. Meseca novembra ušel je bil s tovarišem, katerega so pa bili kmalu uveli, od batalijona in se skrival okolu. Strah pred kaznijo in menda tudi drugi nagibi pripravili so ga, da se je, kakor se je dognalo, v gozdu obesil in visel par mesecev.

— (Učiteljsko društvo Ormoškega okraja) zborovalo bode v Ormoži dne 8. aprila t. l. ob 1/2 11. uri predpoldan. Takrat bode predaval g. Fran Vabič, učitelj Runečki o čebeloreji in se bode sestavil godbeni društveni klub, kateremu bode isti kapelnik.

— (Vabilo) k seji občnega zbora okrajne posojilnice v Ljutomeru. Dnevni red: 1. Poročilo nadzornišstva o računu za leto 1889. 2. Izločitev udov. 3. Volitev načelnišstva. 4. Volitev nadzornišstva. 5. Volitev cenilne komisije. 6. Razni predlogi. Seja je na belo nedeljo, to jo 13. aprila t. l. v šolskem poslopji v Ljutomeru in se začinja ob 8. uri predpoldnem.

— (Služba okrožnega zdravnika) v Ilirski Bistrici z letno plačo 700 gld. je izpraznjena. Prošnjo za to službo, uložiti je do 20. aprila 1890. pri deželnem odboru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. marca. Cesar imenoval ministrskega predsednika Taaffea kancelarjem Leopoldovega reda.

Dunaj 31. marca. Danes začeli so deloma strajkovati zidarji in kamnoseški pomagati. Manjše gruč strajkujočih delavcev razgnala je policija. Tri delavce so zaprli, ker so delujoče tovariše pregovarjali, da bi delo ustavili.

Novi York 29. marca. Vsa dolina ob reki Ohio vsled viharja opustošena. Vihar pričel ob 8. uri zvečer in trajal do jutra. Več železničnih vlakov spihal je v reko. Tudi mesto Metropolis je opustošeno, več sto ljudij je poginilo. Vsega vkupe je ubitih okolu tisoč ljudij.

Razne vesti.

* (Ženski kapetan.) Pred nekaterimi dnevi umrla je, kakor se poroča v Londonskih listih dve inosemdesetletna Mis Hana Millac, katera je 3 leta kapetanovala na dvojadrenici „Clitus.“ Ta posel prevzela je od starejše svoje sestre. Njen oče bil je kupec, živeč v dobrih razmerah. Toda pri njegovej smrti bilo je vse zadolženo in jedina lastnina bila je ladija „Clitus“, zložena od lesa razrušene vojne ladije. Ta sestra splačala je ves dolg, in vozila 30 let mej Irskim in Škotskim. Pri svojej smrti oddala je ta posel mlajši sestri Hani.

* (Svojo ženo prodal.) Za 82 dolarjev je v Milneville v Pennsylvaniji živeč Oger prodal svojo ženo s kravo vred na javni dražbi. 82 dolarjev bila je namreč največja svota, katera se je ponudila.

Trajal zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom 2 (55-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

V akademskem letu 1889/90. blagovolili so dalje darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“:

Gosp. Ivan Murnik, ces. svetnik itd. v Ljubljani	10 gld.
Jakob R. Hočevar, mag. pharm. in trgovce, začasno na Ptui	5 „
Florijan Kleine, c. kr. gimnazijski profesor in župnik v pok. v Maria Schmolln	5 „
Josip Lendovšek, c. kr. gimnazijski profesor v Beljaku	5 „
Jakob Marzidovšek, c. kr. vojaški duhovnik v Gorici	5 „
Fran Sal. Pirc, ravnatelj gimn. konvikta v St. Pavlu	5 „
dr. Josip Muršec, dež. profesor v pok. in konzistorijalni svetnik v Gradci	3 „
Valentin Kumar, c. kr. vad. učitelj v Gorici	2 „

Za te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“ plemeniti dar teljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučiliščnikov slovenskih najtoplejšo svojo zahvalo.

V Gradci, dne 29. sušca 1890.

Dr. Gregorij Krek,

vseučilišni profesor in zastopnik akademčnega senata, predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek,
cand. iur., tajnik.

Loterijske srečke 29. marca.

Na Dunaji:	62,	85,	43,	20,	51.
V Gradci:	75,	62,	16,	61,	59.

Tužer:

29. marca.

Pri **Maličci**: Dr. Eppinger, Kraus, Dachler, Reiss z Dunaja. — Costi iz Trsta. — Kunterič iz Kostanjevice. Löwy iz Humpolca. — baron Samaruga iz Gorice. — Plan-tan iz Celovca. — Laurič z Rakeka.

Pri **južnem kolodvoru**: Cibašek iz Gorice. — Weninger iz Trsta. — Florjančič z Dvora. — Watzin, Kan-duš iz Pontebe.

Pri **Bavarskem dvoru**: Kleinlechner iz Domžal.

Štev. 6749.

Razglas.

IV. 659 77.

C. kr. za mesto del. okr. sodišče v Ljubljani naznanja, da se je na prošnjo dedičev **Josipa Rebola**, zastopanih po kura-torji g. **Emilu Gutmanu** v Ljubljani in pooblaščenici g. **dr. Papeži** v Ljubljani dovolila **prostovoljna dražba** gozdnega lesa parcele št. 376, zemlj. ulož. št. 37, davčne občine Gameljne, ki meri 16 oral in 474 □ sežnje, v kolikor sestoji iz smrek, borov-cev in jelk, debelih 10 palcev jeden meter nad zemljo, ter se je do-ločil dražbeni dan

21. aprila 1890

in, če potreba, na sledeče dneve, vselej dopoldne od 10.—12. ure in popoldne od 3.—5. ure na lici mesta parcele št. 376 v Gornjih Gameljnah.

Dražbeni pogoji, po katerih mora vsak dražbenik pred ponudbo uložiti pri dražbenem poverjeniku 300 gld. varščine, morejo se ogle-dati pri tukajšnjem sodišči, potem pri g. **Emilu Gutman-u**, c. kr. pristavu c. kr. finančne prokurature v Ljubljani, in v pisarni gospoda **dr. Papeža** v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 22. marca 1890.

(358-2)

DR. VALENTINA ZARNIKA
ZBRANI SPISI
I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.
UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slo-venskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zar-nikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Umrli so v Ljubljani:

30. marca: Jovana Jeme, hišnega posestnika hči, 23 let, Tržaška cesta št. 14, za jetiko.

31. marca: Ivan Wanderschmidt, realce, 15 let, Du-najska cesta št. 23, za kapjo na možganih. — Karolina Lunder, uradnega sluge hči, 17 mesecev, sv. Petra cesta št. 37, za jetiko.

V deželnej bolnici:

28. marca: Ivan Pavlin, gostac 70 let, za plućnico.

29. marca: Matija Košir, delavec, 42 let, za plućnico. Marija Gantar, delavka, 32 let, za katarom v črevih

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	50	Surovo maslo,	95
Ječmen,	5 13	Jajce, jedno:	2
Oros,	4	Mleko, liter	9
Ajda,	5 16	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 83	Telečje	60
Koruz,	5	Svinjsko	60
Krompir,	3 21	Koštrunovo	38
Leča,	10	Pišanec	85
Grah,	10	Golob	23
Fižol,	9	Seno, 100 kile	205
Maslo,	1 10	Slama,	223
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	680
Špeh frišen	5	„ mehka, 4	420

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-kiina v mm.
29. marca.	7. zjutraj	740.9 mm.	6.4° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	737.5 mm.	20.8° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.0 mm.	13.6° C	sl. zah.	jas.	
30. marca.	7. zjutraj	737.0 mm.	6.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	735.3 mm.	22.8° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	734.8 mm.	13.2° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura + 13.6° in 14.3°, za 7.2° in 7.5° nad normalom.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Dunajska borza

dne 31. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	86.95	87.55
Srebrna renta	87.10	87.65
Zlata renta	110.20	110.15
5% marena renta	102.25	102.85
Akcije narodne banke	933	935
Kreditne akcije	307	309.25
London	119.55	119.30
Srebro	—	—
Napol	9.45 1/2	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.63
Nemške marke	58.70	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	98
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2 % zlati zast. listi	—	116
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfov. srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký.**
Preložil **Ivan Gornik.** Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dečko

14 let star, poštenih starišev, **vsprejme se takoj** v pro-dajalnico (269-1)

Aleksandra Ličana v Ilir. Bistrici.

Trgovski pomočnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika, dober prodajalec, izurjen v trgovini mešanega blaga, **želi službo pre-veniti.** — Ponudbe prejema upravišstvo „Slovenskega Naroda“ pod F. G. 100. (270-1)

(266-1)

Št. 9211 l. 1889.

Razglas.

Na prostoru poleg Gruberjeve ceste v Ljubljani, katerega je ku-pila dežela kranjska, zgradila se bode

deželnoobrarska vojašnica

s postranskimi poslopji vred.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo za zdaj razvrščena po sledečih obrtnih skupinah po jednotnih cenah za izvršena dela, vspre-jemale se bodo pa tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev določenih del.

Zaradi oddaje tega dela se razpisuje pismena ponudbena obrav-nava do 12. ure dopoldne.

dne 12. aprila 1890.

Po skupinah razvrščeno delo je zračunjeno tako-le:

a) Kopanje tal in zidarsko delo in naprava	
hišnega vodnjaka s	153.938 gld. 29 kr.
b) tesarsko in krovsko delo s	32.254 „ 25 „
c) kleparsko delo s	6.455 „ 93 „
d) kamnoseško delo z	8.068 „ 61 „
e) potrebno železje z	28.809 „ 12 „

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in posebni pogoji, načrti, proračuni troškov in cenilniki so na razgled v pisarni dežel-nega stavbinskega urada v deželnem dvorcu, Gospodske ulice št. 2 v I. nadstropji v navadnih uradnih uah.

Ponudniki naj svoje ponudbe **vsaj do 12. aprila t. l. do 12. ure dopoldne** oddajo pri uložnem zapisniku de-želnega odbora kranjskega, v deželnem dvorcu, I. nadstropje.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene z napisom na zavitku: „Ponudba za delo pri zgradbi deželnoobrarske vojašnice s postranskimi poslopji vred v Ljubljani“. Vsaki ponudbi se mora priložiti 5 % na jamčevina dotične zgoraj navedene cene, bodi si v gotovini, bodisi v hranilničnih knjižicah kranjske ali Ljub-ljanske mestne hranilnice ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po kursni ceni, če ta ne presega nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani zgo-raj omenjeni stavbinski podatki, pogoji in določene cene ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen ter naj ponudbi pri-stavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne glede na to, koliko odstotkov kdo odjenja ali pa tudi razpisati novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi došle ponudbe. Glede varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki, zlasti na § 8. splošnih pogojev.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani dne 29. marca 1890.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.